31/05/2020

Μητρ. Βεροίας: “Να μην ακούμε όσους συκοφαντούν την πίστη μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 31 Μαΐου 2020, εορτή των Αγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων της Α΄ Οικουμενική Συνόδου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Αγίου Ελευθερίου Διαβατού.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του ανέφερε μεταξύ άλλων: “Δικό μας χρέος είναι να εμμέ-νου-με στην πίστη της Εκκλησίας, στην ορθόδοξη πίστη, την οποία μας κληροδότησαν οι πατέρες μας, και να μην ακούμε όσα κάποιοι ισχυρίζονται, επιδιώκοντας να συ-κοφαντήσουν την Εκκλησία και την πίστη μας”.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Αναλυτικά το κήρυγμα:

Προφητικός ὁ λόγος τοῦ πρω-τοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου πρός τούς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέ-σου. Θά ὑπάρξουν, τούς λέγει, ἄνθρωποι καί μέσα ἀπό ἐσᾶς τούς ἴδιους, μέσα ἀπό τούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, μέσα ἀπό τίς τάξεις τῶν πρεσβυτέρων, πού θά δια-στρέ-φουν τόν λόγο τοῦ Κυρίου προ-κειμένου νά ἀπομακρύνουν τούς πιστούς ἀπό τήν Ἐκκλησία καί νά ἀκολουθήσουν ἐκείνους.

Καί ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου ἐπι-βεβαιώνεται δυστυχῶς πολλές φορές στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπιβεβαιώνεται καί στό πρόσωπο τοῦ πρεσβυτέρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας, τοῦ αἱρεσιάρ-χου Ἀρείου, ὁ ὁποῖος τόλμησε νά προσβάλλει μέ τή διδασκαλία του τό πρόσωπο τοῦ ἴδιου τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας, νά προσβάλ-λει τή θεότητα τοῦ ἴδιου τοῦ Χρι-στοῦ, ὑποστηρίζοντας ὅτι δέν ἔχει τήν ἴδια οὐσία μέ τόν Θεό-Πατέρα, ἀλλά εἶναι κτίσμα του καί ἐπομέ-νως δέν εἶναι Θεός.

Μέ τήν αἱρετική αὐτή διδασκα-λία ὁ Ἄρειος ὄχι μόνο κατόρθωσε νά ἀποσπάσει κάποιους πιστούς ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά νά τήν διχάσει καί νά τήν διαι-ρέσει προκαλώντας μεγάλο σχί-σμα, γιά τήν ἀποκατάσταση τοῦ ὁποίου συνῆλθε ἡ Α΄ Οἰκουμενική Σύνοδος τό 325 μ.Χ., στή Νίκαια τῆς Βιθυνίας, μέ τή

συμμετοχή 318 θεοφόρων Πατέρων. Αὐτοί κατεδί-κα-σαν τίς κακοδοξίες τοῦ Ἀρείου καί συνέταξαν τά πρῶτα ἄρθρα τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, στά ὁποῖα ἀποδεχόμεθα καί ὁμολο-γοῦ-με ὅτι τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι «ὁμοούσιος τῷ Πα-τρί», καί ὄχι ὁμοιούσιος, ὅπως ὑπο-στήριζε κακόβουλα ὁ αἱρε-τικός Ἄρειος.

Αὐτούς τούς ἁγίους πατέρες τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀνάμε-σα στούς ὁποίους συγκατα-ρι-θμεῖται ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ὁ ἅγιος Σπυρίδων καί ἄλλοι μεγάλοι πατέρες, τιμᾶ σήμερα ἡ Ἐκ-κλησία μας, διότι αὐτοί ἀπετέ-λεσαν «τά πάγχρυσα στόμα τοῦ Λόγου», ἔγιναν οἱ ὑπερασπιστές τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ καί ἐπέ-τυχαν νά ἀνακόψουν τήν ἐπικρά-τηση τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἀρείου πού θά ἀπομάκρυνε τήν Ἐκκλησία ἀπό τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀλλά καί τούς πιστούς ἀπό τή σωτηρία. Διότι δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει σω-τη-ρία χωρίς νά πιστεύουμε ὀρθά στόν Θεό, σύμφωνα μέ ὅσα μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει σωτηρία, ὅταν πιστεύουμε ἐγωιστικά αὐτό πού ἐμεῖς νομί-ζου-με καί ὄχι αὐτό τό ὁποῖο διδά-σκει διά τῶν ἁγίων ἀποστόλων καί τῶν ἁγίων πατέρων ἡ Ἁγία μας Ἐκκλη-σία.

Μαζί ὅμως μέ τούς 318 ἁγίους καί θεοφόρους πατέρες τῆς Α΄ Οἰ-κου-μενικῆς Συνόδου, στούς ὁποί-ους εἶναι ἀφιερωμένη ἡ σημερινή Κυριακή μετά ἀπό τό Πάσχα, τιμοῦμε ἐδῶ στόν ναό σας, μεθέορτα, καί τούς προστάτες τῆς ἐνορίας σας, τούς ἁγίους θεο-στέπτους βασιλεῖς καί ἰσαπο-στό-λους, Κωνσταντίνο καί Ἑλένη.

Καί ἀποτελεῖ ἀγαθή συγκυρία τό γεγονός ὅτι ὁ ἅγιος Κωνστα-ντί-νος, ὁ μέγας αὐτός αὐτοκράτορας, συνδέεται στενά μέ τούς ἁγίους καί θεοφόρους πατέρες τῆς Α΄ Οἰ-κουμενικῆς Συνόδου, διότι εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος βλέποντας τή μεγάλη διάδοση τῶν αἱρετικῶν διδασκαλιῶν τοῦ Ἀρείου καί δια-βλέ-ποντας τόν κίνδυνο, ὁ ὁποῖος ἐλλόχευε ἀπό αὐτές γιά τήν Ἐκ-κλησία τοῦ Χριστοῦ, συνεκάλεσε τήν Α΄ Οἰκουμενική Σύνοδο, συνε-κάλεσε τούς ἐπισκόπους ὅλης τῆς Ἐκκλησίας καί τούς ἐκπροσώπους τους, γιά νά διατυπώσουν μέ ἀκρί-βεια τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία καί πίστη σχετικά μέ τό δεύτερο πρό-σωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, τόν Κύ-ριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, καί νά κατα-δικάσουν τήν πλάνη τοῦ Ἀρείου.

Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία μας ὀφείλει στόν ἅγιο Κωνσταντίνο, ἐκτός ἀπό τή συμβολή του στήν ἀναγνώρισή της ὡς ἐλευθέρας καί τήν παύση τῶν διωγμῶν ἐναντίον τῶν χρι-στιανῶν, καί τή σύγκληση τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, μέ τήν ὁποία ἀπηλλάγη ἀπό τήν αἵρεση τοῦ Ἀρείου.

Ὑπάρχουν βέβαια κάποιοι οἱ ὁποῖοι συκοφαντοῦν τόν Μέγα Κων-σταντίνο καί ὑποστηρίζουν ὅτι κακῶς ἡ Ἐκκλησία τόν ἀνε-γνώ-ρισε ὡς ἅγιο, ἐφόσον βαπτίσθηκε

στό τέλος τῆς ζωῆς του. Ξεχνοῦν ὅμως ὅλοι αὐτοί ὅτι γιά τήν Ἐκ-κλησία καί γιά τόν Θεό αὐτό πού ἔχει σημασία, αὐτό πού βαρύνει καί μετρᾶ εἶναι ἡ πρόθεση καί ἡ διάθεση τοῦ ἀνθρώπου. Καί μπο-ρεῖ ὄντως ὁ ἅγιος καί μέγας Κων-σταντίνος νά ἔλαβε καθυστερημένα τό βάπτισμα, ὅπως συνήθιζαν νά κά-νουν καί ἄλλοι κατά τούς πρώτους χριστια-νικούς αἰῶνες, ἀλλά τό ἐνδια-φέ-ρον, ἡ μέριμνά του, ἡ φροντίδα γιά τήν Ἐκ-κλησία τοῦ Χριστοῦ καί τήν ὀρθό-δοξη πίστη ἦταν πολύ μεγάλα, ὅπως ἀποδεικνύεται ἄλλωστε καί ἀπό τά ἔργα του. Μάλιστα ἦταν ὄχι μόνο μεγάλα ἀλλά ἦταν πολύ μεγα-λύτερα καί οὐσιαστικότερα ἀπό ἐκεῖνο τό ὁποῖο ἔδειξαν καί δείχνουν πολλοί ἀπό τούς ἀνά τούς αἰῶνες βασιλεῖς καί κρατοῦ-ντες, οἱ ὁποῖοι ἦταν βαπτισμένοι χριστιανοί.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἅγιος καί μέγας Κωνσταντίνος θά πρέπει νά ἀπο-τελεῖ πρότυπο καί παράδειγμα πρός μίμηση γιά ὅλους ὅσους ἔχουν ἐξουσία, γιά ὅλους ὅσους ἀπό τή θέση εὐθύνης τήν ὁποία κατέχουν, διοικοῦν τήν πατρίδα μας, μία χώρα τῆς ὁποίας ἡ ἱστο-ρία καί ἡ ἐξέλιξη εἶναι ἀπόλυτα ταυτισμένη μέ τήν Ἐκκλησία καί τήν ὀρθόδοξη πίστη μας, ἀλλά καί ἐπηρεάζουν μέ τίς ἀποφάσεις τους τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας.

Γιατί δέν εἶναι δυνατόν, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία ἀκολούθησε καί ἀκο-λουθεῖ μέ συνέπεια καί μέ κόστος, θά ἔλεγα, τά περιοριστικά μέτρα πού καλῶς ὅρισε ἡ πολιτεία πρός ἀποφυγή τῆς διαδόσεως τοῦ κορωνοϊοῦ, νά ὑφίσταται τό τελευταῖο διάστημα τήν ἀμφισβήτηση τοῦ ἱερωτέ-ρου μυστηρίου της, τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, πού ἀπο-τελεῖ τό κέντρο τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς πίστεώς μας. Δέν γίνεται κά-ποιοι νά ἀμφισβητοῦν καί νά συ-κο-φαντοῦν τό ἱερό αὐτό Μυστήριο καί νά ὑβρίζουν τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, τό ὁποῖο κατέρχεται καί με-του-σιώνει τόν ἄρτο καί τόν οἶνο σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ, λέ-γοντας ὅτι μπορεῖ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ νά μεταδώσει στούς πιστούς τήν ἀσθένεια, τόν κορωνοϊό.

Αὐτό δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά αἵρεση, παρόμοια μέ αὐτή τοῦ Ἀρείου, τήν ὁποία κατεδίκασαν οἱ θεοφόροι πατέρες τῆς Α΄ Οἰκου-με-νικῆς Συνόδου, τούς ὁποίους τι-μοῦ-με σήμερα.

Δικό μας χρέος εἶναι νά ἐμμέ-νου-με στήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας, στήν ὀρθόδοξη πίστη, τήν ὁποία μᾶς κληροδότησαν οἱ πατέρες μας, καί νά μήν ἀκοῦμε ὅσα κάποιοι ἰσχυρίζονται, ἐπιδιώκοντας νά συ-κοφαντήσουν τήν Ἐκκλησία καί τήν πίστη μας. Ἄς μήν τούς ἀκοῦ-με καί ἄς μήν τούς πιστεύουμε, ὅποια θέση καί ἄν κατέχουν, ἀλλά ἄς μένουμε ἑδραῖοι καί ἀμετα-κί-νη-τοι σέ ὅσα οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι πατέρες δι᾽ Ἁγίου Πνεύματος ἐδογ-μάτισαν, διότι αὐτή ἡ πίστη «τήν οἰκουμένην ἐφώτισε» καί εἶναι ἡ μόνη πού σώζει τόν ἄνθρω-πο καί μπορεῖ νά σώσει καί ἐμᾶς διά τῶν πρεσβειῶν καί τῶν τιμω-μένων ἁγίων πατέρων ἀλλά καί τῶν ἁγίων θεοστέπτων βασιλέων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.